

сказуемо-то, като съдръжимо при съдръжяще, напр. „лю-
діе-ти общо, както тѣя, что живѣють у Европѣ, така и
тѣя, что обывають по другы-ты чѣсти на свѣта, имать
върозаконъ.“

Въ првъый случай, происхождать сжженія *ошми-
машелны*; въ второй — *ограничителны*; въ третій
случай — *числителны*.

Напротивъ двоякій *способъ*, по кой-то ся изри-
чать отрицателны-ты сжженія, тѣя сжженія ся раздѣ-
ляють на *собственно-ошрицашелны* и *положително-
ошрицашелны*. *Собственно-ошрицашелны* ся наричать
тѣя сжженія, у кон-то връзка-та, изводъ-тъ и раздѣ-
леніе-то ся изричать съ право отрицаніе. напр. „той *не*
е честить чловѣкъ“; „ако стане студено, то азъ *нещѣ*
ндѣ на расходъ“; „това *не* е *ни* злато *ни* сребро.“ Ако
ли връзка-та, изводъ-тъ и раздѣленіе-то на членове-ты
ся изричать положително, и съединяемы-ты по тѣхъ
прѣдставленія имѣть разумъ отрицателенъ; то такыва
сжженія ся наричать *положително-ошрицашелны*. напр.
„той е чловѣкъ *не* *чешшиѣ*“; „Кога-то е вънъ топло, то
въ стаѣ-тѣ ми е *не* *студено*“; „той чловѣкъ ще бѣде
или не обикнѣть, или дори *ненавидимъ*.“

§. 69.

Взаимно-то отношеніе на съставны-ты чѣсти
на сжженія-та производи въ тѣхъ *всеобщность* и
ясность. Взаимно-то отношеніе на самы-ты сжж-
денія прави ги *равносилны*, *свѣдѣшмы* и *несвѣ-
дѣшмы*.

Изясненіе: Кога-то подлѣжняще-то съ цѣлый си
състаѣ влиза въ клѣбо на сказуемо-то, или ся исклю-
чява изъ него; кога-то послѣдующе-то всякога иде
слѣдъ прѣдидѣще-то, или никога неможе да бѣде отне-
сено къмъ него, като слѣдствіе; кога-то членове-ти на